

Licht in Adventtijd, Een verhaal uit Bethlehem.

Ik wil vooraf iets vertellen over het verhaal, je zult merken dat de kinderen geen papa en mama zeggen, maar Abba en Ima, ook tellen ze anders dan wij. Afijn je zult het vanzelf horen.

Het zijn donkere dagen in Bethlehem.

"Hé, Safan kom je nog?"

Twee jongens schreeuwen onder aan het raam van een van de grotere huizen van Bethlehem. Je kunt goed zien dat de jongens niet tot de minste klasse horen, dat zie je zo aan de stof van hun tuniekjes. Ongeduldig staan de twee jongens Jakim en Zara te trappelen. Dan eindelijk zien ze het hoofd van Safan te voorschijn komen. De twee jongens zuchten luid. **"Zo ik dacht dat je nooit zou komen."**

"Mmm" meer komt er niet uit bij Safan.

"Is dat alles?"

We staan hier al een hele tijd te schreeuwen.

Er komt een lachje op Safan's gezicht

"Ik moet straks de herders helpen. Abba wil het beslist, "

Ja, de jongens weten het: al is Safan het zoontje van een van de rijkste joden van Bethlehem, hij moet net als de zonen van het dienstvolk meehelpen, daar wordt je nederig van, vindt Abba, want, zegt hij: "De verwaandheid gaat vooraf aan de verwoesting."

En daar moet Safan het mee doen.

Safan vindt het tegenover zijn vrienden helemaal niet leuk, maar als hij bij de herders is geniet hij daar helemaal niet van. Akelige mannen zijn het, ruw en plagerig, eens hebben ze hem de hele stad door laten lopen van winkeltje naar winkeltje om staartenolie te halen!!! Hij ging eerst naar de leerlooier, die stuurde hem naar de pottenbakker en die stuurde hem naar de slachter. De slachters ogen gingen glimmen van pret, het is zeker Levi die dat vroeg, had hij gevraagd, ja... en dat was zo.

De slachter was in lachen uitgebarsten, hier... geef hem maar staartenvet, dat moet ie maar op zijn grote neus smeren.

Safan had het gedaan en Levi de herder had niet zo vrolijk gekeken toen de andere herders hem uitgelachen hadden. Safan durfde de andere dag bijna niet terug te gaan, maar hij moest toch.

Vader vindt het goed voor hem, ja Abba is een beetje anders dan andere vaders, hij kijkt niet op de herders neer, hij helpt hen aan werk.

Tja ... niet alle joden zijn het daar mee eens hoor. Jakims vader bijvoorbeeld, hij is Rabbi en heeft zich aangesloten bij de farizeeën en hij loopt mensen als de herders met een afgewend hoofd voorbij. Hij vindt het schande met zulke mensen te werken, laat staan om er mee om te gaan. Vader heeft het niet zo op farizeeën, in tegenstelling tot de meeste mensen van Bethlehem. Die hebben eerbied voor rabbi Asa die zo nauwgezet leeft en zoveel bidt en leest uit de Schriften en ze vinden het al heel wat dat Jakims vader in Bethlehem blijft wonen en niet naar Jeruzalem uitwijkt. Safan weet wel waarom: rabbi Asa heeft heel veel huisjes in Bethlehem die hij heel duur verhuurt, terwijl de huisjes heel slecht zijn, Er wonen arme weduwen in die helemaal afhankelijk van de farizeeër. Safan is al vaker bij de huisjes geweest en heeft samen met de herders al vaker de huisjes waterdicht proberen te maken, ook heeft hij al vaker eten gebracht.

Zara's vader is toch anders. Die praat met iedereen. Dat moet ook wel als je potten en pannen verkoopt.

“Wat gaan we doen?” vraagt Zara

“Weet ik veel”, bromt Safan, “jullie komen me toch halen? “

Jakim weet het: **“Laten we naar Zara's huis gaan, in de winkel kijken.”**

“Ik weet niet of Abba dat zo'n goed idee vindt”, aarzelt Zara. Zijn Abba houdt niet zo van pottenkijkers en bovendien zijn zijn vrienden niet al te voorzichtig.

“Ja, laten we dat doen”, beslist Safan. Ja, Safan is toch wel een beetje de leider van het stel. Het is niet ver naar het winkeltje van Zara's vader. De jongens raken er nooit uitgekeken. Overal staan potten en pannen uitgesteld. Maar daar is het de jongens nu net niet om te doen. Nee, de olielampen, die zijn mooi, vooral die met die glazen bovenkant. Zara's vader laat er altijd een paar branden... zo mooi.

In het nauwe straatje is het altijd een beetje schemerig, maar hier heb je licht. Safan houdt zijn hand boven een brandende lamp.

“Zo heet zeg”, hij wrijft over zijn hand.

“Valt toch wel mee”, meent Jakim.

“Tel dan eens hoelang je het kunt...” dringen de jongens. Hij houdt zijn hand er boven en begint te tellen.

“Alef Beet Gïemel Dallet Hee Waw Zajien auw”

“Nou ik”, zegt Zara. **“Alef Beet Gïemel Dallet Hee auw. Nu mijn andere hand”,** opnieuw begint hij te tellen. **“Alef Beet Gïemel Dallet Hee Waw Zajien auwe...”** hij wrijft in zijn handen.

“Ja, je grootmoeder”, bromt Jakim

Nu is Safan aan de beurt. **“Alef Beet Gïemel Dallet Hee Waw Zajien... au”**

“Wat is dat hier ...?” de vader van Zara komt op het geschreeuw af.

“We doen gewoon een spelletje...”

“Het is hier geen plek voor spelletjes.” Vader wijst naar buiten: “Eruit!” Maar echt boos is tie niet, dat zie je aan zijn ogen. Ze maken dat ze weg komen en lopen een man met een rood overkleed tegen het lijf, een rabbi en nog wel rabbi Asa, de vader van Jakim.

Oei, Safan houdt niet zo van Rabbi Asa. Moet je hem nu zien staan met zijn doordringende ogen. Een knikje kan er nog net van af, dan wijst hij naar zijn zoon. **“Heb ik jou niet opgedragen om in de Thora te studeren?”**

“Ja Abba”, dan wendt hij zich naar de andere twee jongens, **“en jullie?”**

“Ik moet zo naar huis”, zegt Zara snel. Safan kijkt hem recht in zijn gezicht aan. **“Ik ga zo de herders helpen met de kooi schoonmaken.”**

“Wat...?”

“En vindt je vader dat zomaar goed?”

Safan grinnikt in zichzelf en antwoord: **“Ja rabbi Asa, ziet u, mijn vader heeft het mij opgedragen. Het is goed om ook de mindere karweitjes te doen... en ik vind het nog leuk ook.”**

Rabbi Asa gooit zijn handen in de lucht. **“Nog leuk ook... hij vind het nog leuk ook, ik zal eens een hartig woordje met je vader spreken reken daar maar op.”**

Safan maakt zich snel uit de voeten, tjonge zeg, Jakim zit er maar mee met zo'n vader. Poeh wat een boze ogen en wat keek Jakim bang.

Safan gaat het dorp uit... hè wat is dat nu? De herders wenken hem, al als hij nog ver van hen af is.

“Safan kom snel... die van Kedar zijn langs geweest.”

In een oogwenk heeft hij de situatie door. Ja hoor, die van Kedar zijn dwars door de kudde heengegaan en de schapen zijn verstrooid over het hele dal, tussen de bosjes, over de heuveltjes.

Die van Kedar. Het volk van Kedar de Kedarieten, een volk wat reist en trekt en in tenten woont. Ruw en ruig volk. Safan is bang voor hen. Herders zijn over het algemeen ook ruw en ruig, maar niet wreed.

“Safan ga daar maar staan, zo je armen wijdt”, schreeuwt vader.

Safan maakt zich zo breed mogelijk en in een grote kring lopen ze steeds dichterbij elkaar toe. Veel schapen drijven ze bij elkaar. Sommige lammetjes zijn hun moeder kwijt. Ze roepen met hun lichte lammetjes stemmetje. **Mèèèè mèèèè...** Net baby's vindt Safan. Als de meeste schapen weer bij elkaar zijn, gaat ieder afzonderlijk nog op zoek naar de verloren lammetjes. Safan kijkt in de holen en spleten en luistert heel goed... Hij ziet Abba een andere kant uitgaan. En de herders en de knechten ook ieder hun eigen weg... Tjonge, die domme lammetjes zijn alle kanten uit gevlucht. De jongens zouden hen hier eens moeten zien, die maken zich er niet druk over. Veel herders moeten verloren schapen terugbetalen, da's toch niet eerlijk?

Geen wonder dat zij vaak zonder herders zitten. Abba heeft deze herders al heel lang en alleen als door nalatigheid schapen verloren worden moeten de herders de helft betalen, maar dat gebeurt eigenlijk nooit. Deze herders kennen de schapen heel goed en houden van de kudde. Dat kun je ook nu weer zien, moet je ze zien zoeken...

Hé hoort hij nu iets? Ja, stil is... Heel zachtjes... **wèh oewè...** Safan tuurt... hij hoort niets meer, hij kijkt in kuilen en... **wèh wèh...** ja daar is het weer het komt daar vandaan.

Wat Safan dan ziet... geen lammetje maar een baby'tje... een pas geboren baby'tje... oh wat zielig, Safan knielt neer, het is een meisje... een klein meisje... wat zielig... ze is niet eens in doeken gewonden, ze is niet eens ingewreven met zout... het is vast een kind van die van Kedar, Safan had er wel eens van gehoord dat zij kinderen te vondeling leggen... of nee ze gooien ze weg... nu heeft hij het zelf gezien, wat is dat gemeen en wat is dat laf. Safan tilt het kindje op en stopt haar onder zijn tuniek. Hij rent weg naar moeder, die zal er wel iets op weten.

“Ima... Ima kijk toch eens...”

“Moet jij niet helpen bij de herders?” vraagt moeder.

Safan hijgt en puft nog na. **“Ben... al... geweest... maar kijk nu eens Ima... een baby...huh... een klein meisje huh lag daar zomaar in het veld...”**

Moeder wordt helemaal ontroerd, ze krijgt tranen, in de bijbel staat wel eens *met innerlijke ontferming bewogen*, zo zou je het kunnen noemen.

“Oh wat lief”, zegt ze, **“een klein meisje... Talitha kom maar hoor niemand zal je kwaad doen hoor.”**

Safan geeft de baby aan zijn moeder en gaat terug naar het veld. De herders hebben alle schaapjes al weer terug. Safan hoort vader roepen: **“Komen jullie vanavond maar bij ons eten.”** Dan krijgt hij Safan in het oog. **“Waar was jij opeens zoon?”** Oei, vader denkt vast dat hij er tussenuit is geknepen. **“Abba”**, zegt hij dapper, **“ik heb een lammetje naar Ima gebracht.”**

“Was dat nodig? En uh we hebben alle schapen gevonden!”

“Nee vader echt... kom mee...” hij trekt zijn vader mee.

Die avond

Ze zitten gezellig bij elkaar, Abba, Ima Safan de herders en ... het kleine baby'tje! Ze slaapt lekker tegen Ima aan. Naast mama zit een slavinetje. Ook zij heeft een baby'tje tegen zich aan. Zij zal haar eigen baby tegelijk met hun baby'tje melk geven. Ze is nu een voedster of min. Abba heeft haar vrijgekocht. Abba heeft nooit slaven gehad. Abba houdt niet van slaven, want mensen zijn geen koopwaar volgens hem. Abba heeft tegen Noa, zo heet het meisje, gezegd dat ze hier mag blijven wonen en voor haar kindje zorgen en dat ze er loon voor krijgt. Safan kijkt Noa eens goed aan. Ze ziet er beter uit dan vanmiddag, toen Abba haar was gaan halen. Ze heeft nu een mooie blauwe tuniek aan en haar haren heeft Ima netjes gemaakt. Hoe oud zou ze zijn? Heel veel ouder dan hij zal ze niet zijn.

Als de dienstmeisjes allemaal lekkere dingen hebben gebracht mogen ze ook aan de tafel mee-eten. Maar hoor... eerst gaat Abba iets vertellen.

“Lieve mensen het is een bewogen dag. Een gezegende dag. We hebben alle schapen terug, niet één gemist. We hebben drie nieuwe huisgenoten: Noa en haar zoontje en... we hebben er een lammetje bij. Zullen we haar Lea noemen, Safan?”

Safan knikt blij, maar hij weet bijna zeker dat het kindje meer Tali tha, wat lammetje of knuffeltje betekent, genoemd zal worden, dan Lea, wat schaap betekend.

“Ik dacht aan de Messias, als Die komt zal Hij, net als jullie herders vanmiddag gedaan hebben, het verlorene zoeken. De profeet Ezechiël voorspelt het. Luister: *Het verlorene zal Ik zoeken, en het weggedrevene zal Ik wederbrengen, en het gebrokene zal Ik verbinden, en het kranke zal Ik sterken; maar het vette en het sterke zal Ik verdelgen, Ik zal ze weiden met oordeel.*

Laten we niet naar aardse rijkdom en macht zoeken, jullie weten dat aardse rijkdom net een hazelnoot is. Velen hebben hun tanden erop gebroken om het te bemachtigen en het heeft nooit de maag gevuld. Maar als je rijk bent, moet je uitdelen aan de arme en behoeftige, dat is wat de Messias zou willen.

Ja, wat zal de het mooi zijn als de Messias er was.

Hij komt Hij komt.

Hij zal licht geven in deze donkere tijd.

Laten we Hem verwachten.”

Safan weet dat Abba uitkijkt naar de Messias. Hij Die het verlorene zoekt.

En Safan? Er is nog nooit zoveel licht in zijn hart geweest. Hij zingt zacht en de andere zingen met hem mee.

Psalm 130

Ik blijf de Heer verwachten
mijn ziel wacht ongestoord,
ik hoop in al mijn klachten
op Zijn onfeilbaar woord...
Mijn ziel vol angst en zorgen
Wacht sterker op de Heer
Dan wachters op de morgen
De morgen ... ach wanneer

Maar ook Hoop op de Heer gij vromen
Is Israel in nood?

Er zal verlossing komen..
Zijn goedheid is zeer groot
Hij maakt op hun gebeden
Gans Israel eens vrij
Van ongerechtigheden
zo doe hij ook aan mij